6th SUNDAY IN ORDINARY TIME – YEAR A

Sir 15,15-20; 1 Cor 2,6-10; Mt 5,17-37

සාමාන්‍ය කාලයේ 6 වන ඉරිදා – වර්ෂ A

Sir 15,15-20; 1 කොරින්ති 2,6-10; මත්තෙව් 5,17-37

හැඳින්වීම (INTRODUCTION)

“නිදහස” කියන වචනය අපි ආඥා ගැන සිතන විට මුලින්ම මතකයට එන දෙයක් නොවෙයි. බොහෝ විට නීති, නියෝග, තහනම් කියන්නේ අපේ නිදහස සීමා කරන දේවල් ලෙස අපට හැඟේ. එහෙත් අද සුවිශේෂයේදී, යේසුස් කඳුමත දේශනාව දිගටම කරගෙන යන අතර, බොහෝ ආඥා අපට අසන්නට ලැබේ.

නමුත් මේ සියල්ලේ මූලය වන්නේ උසස් වූ ධර්මිෂ්ඨත්වයකි. එය භයේ හා දැඩි නීති රීති අල්ලාගෙන සිටීමක් නොවෙයි. ශාන්ත ඔගස්තීන් එකවරක් පැවසූ ලෙස, දෙවියන් වහන්සේ දැඩිව ඉල්ලන දේවල් වලට වඩා, ආදරයෙන් වැඩි දෙයක් කිරීමයි. සැබවින්ම උපකාර වන දේ කිරීමයි—මටත්, දිනපතා මට හමුවන මිනිසුන්ටත් උපකාර වන දේ.

දේශනය – “ජීවිතයට නංවන නීතිය”

ආරම්භක කතාව – ළමයා සහ නීති

බොහෝ වසරකට පෙර, මගේ මිතුරෙකු ඔහුගේ ළමා කාලයේ කතාවක් මට කිව්වා.
ඔහු කිව්වේ මෙහෙමයි:

“මං පොඩි කාලෙදි, මගේ අම්මා හැම දෙයක් ගැනම නීති තිබුණා.
‘ගිනි!෴ට අත තියන්න එපා.’
‘පාරේ දුවන්න එපා.’
‘නංගිට කෑ ගහන්න එපා.’

එක් දවසක මං ඇහුවා: ‘අම්මේ, ඇයි ඔයාට මෙච්චර නීති තියෙන්නේ? අනෙක් ළමයින්ට එහෙම නෑ නේ!’
ඒ වෙලාවේ අම්මා මගේ මට්ටමට නමලා, මගේ ඇස් දෙක දිහා බැලුවා. එයා කිව්වා:

'මං ඔයාට ගොඩක් ආදරෙයි. ඒ නිසා ඔයාට කෙලෙසක්වත් වෙන්න දෙන්න බැහැ.'

බොහෝ වසරකට පස්සේ ඔහු තේරුම් ගත්තේ: ඒ නීති පාලනය ගැන නොවෙයි—ඒවා ආරක්ෂාව, ගෞරවය, ආදරය ගැනයි."

අද සුවිශේෂය අපිව ගෙන යන්නේ එම ස්ථානයටමයි.

1. ආගම කුඩා නීති අල්ලාගෙන සිටීමක් වගේ හැඟෙන වෙලාවන්

අපි සත්‍යය කියමු: සමහර වෙලාවලදී සභාවට "නිතර නීති කියන" නාමයක් ලැබිලා තියෙනවා. විශ්වාසය කියන්නේ "මෙහෙම කරන්න එපා", "එහෙම කරන්න එපා" කියන දිගු ලැයිස්තුවක් වගේ පේන වෙලාවන් තියෙනවා. අද සුවිශේෂයේ තියෙන මේ වචනත්—"ඔබගේ ධර්මිෂ්ඨත්වය ලියුම්කාරයන් සහ පරිසිවරුන්ගේ ධර්මිෂ්ඨත්වයට වඩා වැඩි විය යුතුයි"—ඒ හැඟීම තවත් බරපතළ කරලා පෙන්වන්න පුළුවන්.

නමුත් යේසුස් දූෂිත මිනිසුන් විවේචනය කරනවා නොවෙයි.

උන්වහන්සේ තම ශිෂ්‍යයන්ව නීතිය ඉතා සූක්ෂ්ම විස්තර දක්වා පවත්වාගත් අය සමඟ සසඳනවා. මෙතන තියෙන අවදානම තමයි: නීති අල්ලාගෙන සිටීම අතිශය වෙද්දී, මිනිස්සු කනස්සල්ලට, අතිශය සූක්ෂ්මභාවයට, හෝ තමන්ම ධර්මිෂ්ඨයි කියන ආකාරයකට වැටෙන එක.

ඒ නිසා යේසුස් බලාපොරොත්තු වෙන්නේ, ඔවුන්ගේ දැඩි උත්සාහයටත් වඩා වැඩි දේක්.

තවත් නීති නොවෙයි—ඇතුළත පරිවර්තනය වූ හදවතක්.

2. ආඥා ඇත්තටම මොනවද?

අපි ටිකක් පසුපසට ගිහින් මේ ප්‍රශ්නය අහන්න ඕනේ: දෙවියන් වහන්සේ ආඥා දෙන්නේ ඇයි?

පරණ ගිවිසුමෙන් යේසුස් වහන්සේ දක්වා, ඒවාට අරමුණු දෙකක් තියෙනවා.

පළමුව, ආඥා එකට ජීවත්වීම ආරක්ෂා කරනවා.
ඒවා අවුල, අසාධාරණය, හානි වළක්වනවා.

දෙවැනිය, ඒවා දෙවියන් වහන්සේව හෙළි කරනවා.
උන්වහන්සේගේ හදවත පෙන්වනවා:
සෑම මනුෂ්‍යයෙක්ම අගය කරන දෙවියන් වහන්සේ,
ඔවුන්ගේ ගෞරවය ආරක්ෂා කරන දෙවියන් වහන්සේ,
දැඩි ලෙස ආදරය කරන දෙවියන් වහන්සේ.

"ගිනි්‍ටට අත තියන්න එපා" කියන අම්මාගේ වචනය
බලය ගැන නොවෙයි—ආදරය ගැනයි.
දෙවියන් වහන්සේගේ ආඥාත් එසේමයි.

අපි ඒවා අපේ ඇතුළතට ගන්නකොට, දෙවියන්
වහන්සේගේ ඇස්වලින් බලන්න පටන් ගන්නවා.

3. යේසුස් නීතිය දැඩි කරනවා—අපිට බරක් දාන්න නොවෙයි, අපිව නිදහස් කරන්න

යේසුස් "ඔබ අහලා තියෙනවා..., නමුත් මං ඔබට
කියන්නේ..." කියන විට, නීතිය ඉවත් කරනවා නොවෙයි.
උන්වහන්සේ අපිව ඒ නීතියේ හදවතට ගෙන යනවා.

පරිසිවරුන්ගේ ප්‍රශ්නය ඔවුන්ගේ කීකරුකම නොවෙයි,
ඔවුන්ගේ බාහිර කීකරුකමයි. ඔවුන් බොහෝවිට
වචනය පුරාම ඉටු කරලා, මිනිසුන්ව අමතක කළා.

ඒ නිසා යේසුස් ගැඹුරට යනවා:

- "මරන්න එපා" කියන එකට පමණක් නොව, "ඔබේ වචනින් තුවාල නොකරන්න."
- "පරදාර සේවනයෙන් වැළකෙන්න" කියන එකට පමණක් නොව, "අවිශ්වාසය ආරම්භ වන හදවත රකින්න."
- "දිවුරුම් කරලා සත්‍ය කියන්න" කියන එකට පමණක් නොව, "ඔබේ 'ඔව්' සෑම විටම 'ඔව්' විය යුතුයි."

උන්වහන්සේ හයේ වැටක් ගොඩනගන්නේ නැහැ—
නිදහසට යන මාර්ගයක් විවෘත කරනවා.

කුඩා කතාව – නවක භික්ෂුව සහ අභට්තුමා

මෙල්ක් අබේයේ විශ්‍රාමගත් අභට්තුමා එක් වරක් ඔහුගේ නවක භික්ෂු කාලය ගැන කියලා තිබුණා.
මහත්මයා ආරාමයේ අසීරු සිරිත් ගැන ඔහුගේ ආත්මික උපදේශකයාට පැමිණිලි කළා.
උපදේශකයා සරලව කිව්වා: “එහෙනම් වෙනස් විදිහට කරන්න.”

අර්ථය මෙන්න:
අවම ප්‍රමිතීන්ට පමණක් විශ්වාසය ජීවත්වන්න එපා.
නවීන වූ හදවතකින් ජීවත් වෙන්න.

ඒකමයි යේසුස්ගේ පණිවිඩය:
“පව් නොවී කොච්චර දුර යන්න පුළුවන්ද?” කියලා අහන්න එපා.
ඒ වෙනුවට, “ආදරය කොච්චර දුර යන්න පුළුවන්ද?” කියලා අහන්න.

මෙතන තමයි ආශ්‍රා සරු වෙනවා.

4. සුවිශේෂය – අපේ ජීවිතයේ ව්‍යුහ පරීක්ෂාවක්

මගේ මිතුරෙකු ඉන්නේ 15 වන සියවසට ආරම්භ වූ පරණ කොටස් තියෙන ගෙයක. පසුගියදා ඒ ගෙයට සම්පූර්ණ ව්‍යුහ පරීක්ෂාවක් කළා. බිම් විවෘත කළා, කම්බි හෙළි කළා, සෑම ඉරිතැලීමක්ම මැනලා බැලුවා.
ඒක කම්මැලි කරවන වැඩක්—but අවශ්‍යයි. ගෙයක් ශක්තිමත් වෙන්න ඕනේ.

අද සුවිශේෂය අපේ ශිෂ්‍යත්වයට එවැනි ව්‍යුහ පරීක්ෂාවක් වගේ.
යේසුස් අහනවා: “ඔබේ ජීවිතය එකට තබාගෙන ඉන්නේ මොනවද?”

අපි හැමෝම දන්නවා ව්‍යුහය කම්පා වන මොහොතන්:

- කැඩුණු සම්බන්ධතා
- පවුලේ රෝගයක්
- රැකියාව නැතිවීම
- අසාර්ථක බවේ හැඟීම
- කැඳවීම ගැන අනිශ්චිතභාවය

- අතිශය බරක් වගේ දැනෙන භාරයක්

මේ වෙලාවලදී, ආඥා අපිව කඩන්න නොවෙයි—අපිව තබාගෙන සිටින්නයි. පරණ ගෙයක කම්බි වගේ, ඒවා අපිව සිර කරන්නේ නැහැ; අපිව අල්ලාගෙන සිටිනවා.

5. යේසුස් අපිව අභියෝගයට ලක් කරනවා—අපි හැමෝම එකම භූමියේ හිඳගන්න

සැකයක් නැහැ: අද යේසුස්ගේ වචන අපිව අධික ලෙස අභියෝගයට ලක් කරනවා. පරිසිවරුන්ටවත් මේ හැම දෙයක්ම සම්පූර්ණයෙන් ඉටු කරන්න බැරි වුණා.

නමුත් මෙන්න රහස:
යේසුස් මෙහෙම දැඩිව කතා කරන්නේ, අපි හැමෝම එකම මට්ටමට ගන්නයි.

කිසිවෙකුට පුරසාරම් දාන්න බැහැ.
කිසිවෙකුට “මං සෑහෙන්න කරලා තියෙනවා” කියන්න බැහැ.

අපි හැමෝටම කරුණාව අවශ්‍යයි.
අපි හැමෝටම උන්වහන්සේගේ ආත්මයා අවශ්‍යයි.

නීතිය මාර්ගය පෙන්වනවා.
ආදරය ඒ මාර්ගයේ යන්න ශක්තිය දෙනවා.

අරමුණ නතර වෙලා ඉන්න එක නොවෙයි—ඉදිරියට ගමන් කිරීමයි.

කුඩා කතාව – ප්‍රචණ්ඩත්වයේ සැඟවුණු ආරම්භය

ගුරුවරියක් මට කිව්වා ඇගේ පන්තියේ ළමයෙක් ගැන. ඔහු නිතරම තවත් ළමයෙක්ට අපහාස කළා. එය ගැන අසද්දී, ඔහු කිව්වා: “ඒක විහිළුවක් විතරයි!”

නමුත් අනෙක් ළමයා දිනපතා අඬමින් ගෙදර ගියා. ගුරුවරිය කිව්වා: “ඔයාට පේනවද? ප්‍රචණ්ඩත්වය මුට්ටි වැදුණට කලින්ම ආරම්භ වෙනවා.”

ඒකමයි යේසුස් කියන්නේ: වැරැද්ද පෙනෙන්න එපාටත් කලින්ම ආරම්භ වෙනවා.
වචන කඩාදමන්න පුළුවන්.

බැලීම් තුවාල කරන්න පුළුවන්.
කුඩා අමනාප, සැලකිල්ලක් නැතිව තියලා ගත්තොත්,
විෂ වෙලා යනවා.

ඒ නිසා යේසුස් අපිට කියනවා: පූජා වේදිකාවට එන්නත් කලින්, සමාධානය වෙන්න.

6. යේසුස් විශ්වාසවන්ත යුදෙව්වෙක්—ආදරයෙන් නීතිය ඉටු කළා

සමහරුන් යේසුස්ව පරණ ගිවිසුම අසල තල්ලු කරලා, ඉල්ලීම් නැති "මෘදු" දෙවියන් වහන්සේක් ප්‍රකාශ කළ කෙනෙක් ලෙස සිතනවා. නමුත් යේසුස් නීතියට ගෞරව කළ, මෝසෙස්ගේ නීතියට ආදරය කළ විශ්වාසවන්ත යුදෙව්වෙක්.

විශ්වාසයේ අසීරු කොටස් ඉවත දමන්න හෝ උන්වහන්සේව අහිංසක සංකේතයක් බවට පත් කරන්න උත්සාහ කළ හැම දෙයක්ම උන්වහන්සේ ප්‍රතික්ෂේප කළා.

උන්වහන්සේ නීතිය දැඩි කළේ නිරීක්ෂණ පද්ධතියක් ගොඩනගන්න නොවෙයි—පෞද්ගලික වගකීම අවදි කරන්නයි:

- දිවුරුමක් යටතේ පමණක් නොව, සෑම විටම සත්‍යය සොයන්න.
- පහසු වෙලාවලට පමණක් නොව, සමාධානය සොයන්න.
- ක්‍රියාවන් පමණක් නොව, හදවත රකින්න.
- හානි නොකරන එකට පමණක් නොව, අනෙකාට ගෞරව කරන්න.

මේක සමාජය මාව පාලනය කරන එකක් නොවෙයි.
මේක යේසුස් මගේ හෘදසාක්ෂියට විශ්වාසය දෙන එකයි.

මෙයයි නිදහස.
මෙයයි ගෞරවය.

7. ආශ්‍රා – දම්වැල් නොව, ආධාරක

පළමු පාඨයෙන් අපට මතක් කරලා දෙනවා:
දෙවියන් වහන්සේ කිසිවිටෙක අපිව පරීක්ෂාවට නොදමනවා.
උන්වහන්සේ සෑම විටම අපිව ජීවිතය වෙත කැඳවනවා.

වචනය පමණක් නොව, ආත්මයෙන් ජීවත් වුණොත්, ආඥා අපිව ලෝකයේ ලුණු සහ ලෝකයේ ආලෝකය වීමට උදව් කරන ආධාරක වෙයි.

ඒවා කූඩුවක් නොවෙයි.
ඒවා දිශා දක්වන දර්ශකයක්.

ආදරය ඒවා සම්පූර්ණ කරන විට, අපි වෙනස් ලෙස ජීවත් වෙන්න පටන් ගන්නවා:

- අසල්වැසියාවට වෙනස් ලෙස
- අපිට වේදනා දුන් අයට වෙනස් ලෙස
- සමාව අවශ්‍ය අයට වෙනස් ලෙස
- දෙවියන් වහන්සේට වෙනස් ලෙස

නැවතත්, ඒ ආත්මික උපදේශකයාගේ වචනවලින්:
"වෙනස් විදිහට කරන්න."

අවසාන කතාව – අලුත්වැඩියා කළ බිත්තිය

එක් වරක්, ගැඹුරු ඉරිතැලීම් තිබුණු බිත්තියක් ඇති ගෙයක වැඩ කළ කම්කරුවෙක් හිටියා. ගෙහිමියා කිව්වා: "පාටක් ගහලා හංගලා දාමු."

නමුත් කම්කරුවා කිව්වා: "පාටක් ගහලා දැම්මොත්, ඉරිතැලීම නැවත එයි. මං බිත්තිය විවෘත කරලා, මූලය අලුත්වැඩියා කරලා, ව්‍යුහය ශක්තිමත් කරන්න ඕනේ. ඒකෙන් පස්සෙමයි ගෙය සම්පූර්ණ වෙන්නේ."

සහෝදර සහෝදරියනි, යේසුස් අපේ ජීවිත "පාටක් ගහලා" හංගන්නේ නැහැ.
උන්වහන්සේ අපිට ගොඩක් ආදරෙයි.

උන්වහන්සේ බිඳෙන දේ විවෘත කරනවා, කැඩුණු දේ සුව කරනවා, දුර්වල දේ ශක්තිමත් කරනවා, තමන්ම නංවෙන්න බැරි දේ නැවත නංවනවා.

උන්වහන්සේගේ ආඥා පාටක් නොවෙයි.

ඒවා මූලයයි.

උන්වහන්සේගේ ආදරය ශක්තියයි.

උන්වහන්සේගේ ආත්මයා කම්කරුවායි.

අපි උන්වහන්සේට අපේ ව්‍යුහය අලුත්වැඩියා කරන්න
ඉඩ දෙමු,
අපේ ජීවිත ස්ථිරව නංවෙන්නත්,
උන්වහන්සේගේ ආලෝකයෙන් දීප්තිමත් වෙන්නත්.

ආමෙන්.

- **Translated by Mrs. Lasanthi Peter**